

ನಾಲ್ಕು ನಿಟ್ಟಿನಿಂದ...

ನನ್ನ ಮಗ 7ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲು ನಾನು ನಾಲ್ಕು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದೆ.

1. ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಸುವುದು: ಪ್ರತಿದಿನ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುವ 'ಪ್ರಜಾವಾಣಿ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವ ಹದಿನೈದು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬರೆದಾದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಓದಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಂತರ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಗಳಿದ್ದರೆ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಹದಿನೈದು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿ ಆ ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳ ತಿಳಿವು ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಮುಖಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

2. ಆಹಾರದ ಚಾರ್ಟ್: ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸುವ ಉಪಾಹಾರದ ಚಾರ್ಟ್ ತಯಾರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಉಪಾಹಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬರೆಯಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಬಳಸಿರುವ ಕನ್ನಡದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪದಾರ್ಥಗಳ ಪರಿಚಯ, ಅವುಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ? ಅವುಗಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹೆಸರೇನು, ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು ಮುಂತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕಾಕಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

3. ಕಲಿತ ಹೊಸ ವಿಷಯ: ಈ ದಿನ ಹೊಸದೇನನ್ನು ಕಲಿತೆ ಎಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೊಸತನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರೂ ಅದು ಹೊಸದು ಎಂದು ಪಟ್ಟಿಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಹಿಂಜರಿಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದೊಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೇಳಿದಾಗ 'ಹೌದು, ಇದು ಹೊಸ ಪದ ಅಥವಾ ವಿಷಯ' ಎಂದು ಮಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

4. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ: ಈ ವಾರ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಬರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಮಗ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನೀನು ಒಂದೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೇ? ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಎಂದರೇನು? ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಚರ್ಚಿಸುವಾಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅರಿವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಬಸವರಾಜು ಈ

—ಈ. ಬಸವರಾಜು, ಬೆಂಗಳೂರು

ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದಾಗ, ಅವಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು. ಪೋಷಕರ ಆಗ್ರಹದ ಮೇರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷದಿಂದ ಪೋಷಕರು ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸುವಿಕೆ ಆರಂಭಿಸುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ದೊರೆತಿದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ರೋಹಿತ್.

'ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವೇ ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ದೂರದ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬರವಣಿಗೆ ಕಲಿಸುವುದು ಬಹಳ ತಡವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೂರೂ ಭಾಷೆ ಕಲಿಸಿದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗನೇ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಪ್ರಚ್ಛಾಪ್ತವಾಗಿ ಮಗಳು ಕನ್ನಡದ

ಸವಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಉಣ್ಣಲಿ ಎಂದೇ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ರೋಹಿತ್ ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡಸಿರಿ...

'ನಮ್ಮ ಬದುಕೇ ಕನ್ನಡವಾದರೆ ಮಕ್ಕಳೂ ಅದರೊಡನೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೇನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುವವರು, ಮೂರು ವರ್ಷದ ಪುಟಾಣಿ ನುಡಿ ಮತ್ತು ಐದು ವರ್ಷದ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಪುಟ್ಟಿನಿನಾದಳ ತಂದೆ ಮಹದೇವ ಹಡಪದ. ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ರಂಗಕರ್ಮಿಯಾಗಿರುವ ಅವರು, ನಾಟಕ ತಂಡದೊಡನೆ ಊರೂರು ಸುತ್ತವಾಗ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ.

'ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕನ್ನಡ

ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಭಾಷಾ ಸವಿಯನ್ನು ಉಣ್ಣುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕಲಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ರಂಗಭೂಮಿಯ ಒಡನಾಟವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧೆಡೆಯ ಭಾಷೆಯ ಸವಿಯನ್ನು ಉಣಿಸಿದೆ. ಭಾಷೆಯ ವೈವಿಧ್ಯದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ಇದ್ದಾರೆ' ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಪದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬದಲಿ ಪದಗಳಿವೆ ಎಂದು ಮಗಳು ಹೇಳುವಾಗ, ನನಗೂ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತವೆ' ಎಂದು ಮಹದೇವ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಪ್ಪ ಮಗಳ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಆಲಿಸುವಾಗ, ಕನ್ನಡ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಪೋಷಕರು ದೂರ ಸರಿಯದೇ ಇರುವುದೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸಲು ಇರುವ ಸುಂದರ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

